

Svanuće

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Ožujak - Travanj 2022

SADRŽA

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine St., Richmond Town, Bangalore 560025

UNITED KINGDOM: Associated Bible Students, 102 Broad Street, Chesham Bucks HP5 3EB United Kingdom

VRHUNCI SVANUĆE

U spomen na Krista 2

Međunarodne Biblijske Studije

Kirova objava 12

Obnovljeni Izraelski hram 15

Posvećeni Gospodinov dom 18

Sjeti se Gospodina Boga
svojega 21

2022 DATUM GOSPODINOVE
VEČERE 24

The Dawn - Croatian Edition
March-April 2022

First issue published December 2013

Printed in USA

U spomen na Krista

“I uze kruh, zahvali, razlomi i dade im govoreći: ‘Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen.’ Tako i čašu, pošto večeraše, govoreći: ‘Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi koja se za vas proljeva.’”
— Luka 22: 19, 20

OVE GODINE datum za Misu večere Gospodnje je četvrtak navečer, 14. travnja, nakon zalaska sunca. To je pravi datum na koji treba obilježiti smrt Isusa, našeg Otkupitelja, budući da je to obljetnica dana kada je bio osuđen na smrt i razapet prije gotovo dvadeset stoljeća.

Misa večere Gospodnje koju svake godine slave posvećeni kršćani diljem svijeta povezana je s Pashom Izraela, koju je Bog ustanovio kako je zabilježeno u 2.Mojsijevoj 12: 1-14. Misa večere Gospodnje nije nastavak izraelske Pashe, niti je ispunjenje Pashe. Isus je svojom žrtvenom smrću kao “Jaganjac Božji” ispunio sliku Pashe. (Ivan 1: 29) Naše Misa večere Gospodnje sada je u spomen smrti Isusa, većeg Pashalnog Janjeta. Apostol kaže: „Već je žrtvovana Pasha naša, Krist. Zato svetkujemo.”—1.Korinćanima 5: 7, 8, engleska standardna verzija

Izvorna Pasha, koju su Židovi održavali u noći

prije oslobođenja iz Egipta, bila je usko povezana s tim oslobođenjem. Slično vidimo da žrtva Isusa, “Jaganjca Božjega, koji na sebe uzima grijeh svijeta”, omogućuje izbavljenje cijelog čovječanstva od ropstva grijeha i smrti. U prvoj izraelskoj proslavi Pashe, prvorodenče svake obitelji bilo je u posebnoj opasnosti od smrti. Njihova sigurnost ovisila je o zaštiti krvi žrtvovanog pashalnog janjeta. Budući da su tako zaštićeni od smrti, a kasnije i oslobođeni, postali su, predstavljeni u levitskom plemenu, sluge cijeloga doma Izraelova.—2.Mojsijeva 11: 4-7; 12: 12, 13; 4.Mojsijeva 3: 11-13

Tijekom današnjeg kršćanskog doba nalazimo da postoji i klasa “prvorodenih” koji su u posebnoj opasnosti od smrti i koji su pod zaštitom Isusove krvi, većeg pashalnog Jaganjca. Apostol Pavao ovu skupinu naziva “crkvom prvorodenih, koji su zapisani na nebu”. (Hebrejima 12: 23) Oni su, kao prvorodenci Izraelovi, zaštićeni krvlju, a kasnije predani u “slobodu i slavu djece Božje”. (Rimljanima 8: 21) Zajedno s Isusom postat će vođe naroda u nadolazećem kraljevstvu Božjem. Njegovom upravom sve će obitelji na zemlji konačno biti oslobođene od grijeha i smrti, vraćene u izvorno savršenstvo i život koji je izgubljen grijehom naših praroditelja.—Rimljanima 5: 12, 18, 19; Luka 19: 10; Djela apostolska 3: 20-25

Uvjet pod kojim se prvorodenoj klasi ovog sadašnjeg doba može dopustiti živjeti i kraljevati s Kristom i sudjelovati s njim u budućem djelu oslobađanja čovječanstva, jest da pate i umru s njim. (Rimljanima 8: 17; 2.Timoteju 2: 11, 12) Isus je bio odveden “k'o jagnje na klanje odvedoše ga; k'o ovca, nijema pred onima što je strižu, nije otvo-

rio usta svojih.” Isto tako, za članove crkve se kaže da su “ubijani dan za danom” i da su “k’o ovce za klanje.”—Izaija 53: 7; Rimljanima 8: 36

ONO ŠTO ČUVAMO U SJEĆANJU

Iz prethodnog sažetka misli povezanih s Misom večere Gospodnje, možemo vidjeti da bi prije svega u našim mislima i srcima u ovoj prigodi trebala biti činjenica velike ljubavi Oca nebeskoga, kao što se to pokazalo darovanjem njegovog jedinorođenog Sin. (Ivan 3: 16; 2.Korinćanima 9: 15) Našu bi zahvalnost prema Božjoj ljubavi doista trebalo povećati dok razmišljamo o tome kolika je velika cijena bila uključena u slanje njegova ljubljenog Sina da umre u ime cijelog čovječanstva.

Također bi trebalo povećati naše poštovanje prema Isusu. Dok je Nebeski Otac u svojoj ljubavi poslao svoga jedinorođenog Sina, istina je i da je naš Gospodin rado sudjelovao u ovom božanskom naumu. Osjećaji njegova srca uvijek su bili: “Milje mi je, Bože moj, vršit’ volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.” (Psalmi 40: 7, 8; Hebrejima 10: 5-7) Naša zahvalnost Bogu i njegovom Sinu, Isusu, za veliki dar otkupljenja bit će proporcionalna kad shvatimo puninu svega što se podrazumijeva u takvom divnom davanju za čovječanstvo koje pati i umire.

“Kad bismo u potpunosti shvatili što znači Isusova smrt, to bi nas trebalo učiniti vrlo poniznim, jer to utiskuje u naš um činjenicu našeg vlastitog nesavršenog, poništenog stanja. Trebalo bi nam pomoći da shvatimo da nemamo ništa svoje čime bismo se mogli pohvaliti, niti čime se možemo preporučiti Gospodinu i očekivati njegovu naklo-

nost. (Efežanima 2: 8, 9) Trebalo bi nam pomoći da potpunije shvatimo vitalni značaj onih dobro poznatih riječi hvalospjeva: “Na Kristu, čvrstoj stijeni, stojim; sve ostalo tlo je potopljeni pijesak.”

Kako se podsjećamo na vlastite nesavršenosti i nužnost da dođemo pod okrilje Isusove krvi, trebali bismo postajati sve suosjećajniji prema drugima, posebno prema svojoj subraći. Velika je glupost kritizirati druge zbog njihovih slabosti, dok nas zapravo pogađaju slične, a možda čak i veće nesavršenosti od onih pojedinaca koje smo skloni osuđivati i omalovažavati.

U noći prve Mise večere Gospodnje, koju je ustanovio sam Učitelj, bio je prisutan jedan Juda, kojemu je u srcu bilo izdati Gospodina. Stoga je prikladno da, kako se približavamo vremenu ovogodišnje Mise večere Gospodnje, svaki od posvećenih pažljivo ispita svoje srce, kako bi se uvjerio da osudom i presudom ne izdaje nekog od Gospodinove braće.—1.Korinćanima 11: 27, 28

Na Pashu Izraelacima je bilo naređeno da u svojim kućama nemaju kvasca. Dok obilježavamo smrt Jaganjca Božjega, važno je da naša srca budu očišćena od kvasca grijeha. Preispitajmo se na taj način kako bismo bili sigurni da su naša srca ispunjena ljubavlju i suosjećanjem prema svima i spremnošću da položimo svoje živote za braću.—1. Korinćanima 5: 7, 8; Ivan 15: 12, 13

ISTINSKI IZRAZ LJUBAVI

U trinaestom poglavlju Prve poslanice Korinćanima apostol Pavao nabraja niz svojstava ljubavi, među kojima je i njegova izjava da ljubav “ne traži svoje”. (vs. 5) Vidimo ovo svojstvo Učiteljeve ljubavi

pokazano u vrijeme kada je ustanovio izvorni Spomen. Upravo je ljubav koja ne traži svoje potaknula Isusa da prinese najveću žrtvu u ime Crkve i svijeta. Ta ljubav mu je također omogućila da izdajnika, Judu, oslovljava kao “prijatelja”. (Matej 26: 47-50) Isus nije učinio ništa loše zbog čega bi trebao trpjeti. Uvijek je bio pravdoljubiv, pravedan i u skladu s voljom svoga Oca. Ipak, dragovoljno se predao svojim tužiteljima i dopustio sebi ne samo da bude izdan, nego i da bude razapet. U tome se mogao vidjeti krajnji primjer kako božanska ljubav ne traži svoje.

Prikladno je, dok se prisjećamo smrti našeg Otkupitelja i nastojimo bolje razumjeti motiv koji je potaknuo ovu uzvišenu žrtvu, da propitamo svoje vlastito srce kako bismo bili sigurni da je ispunjeno istinskom ljubavlju koja “ne traži” svoje. Takvo propitivanje moguće je opažanjem našeg stava prema onima za koje smatramo da su nam na neki način nanijeli nepravdu. Imamo li osvetnički duh? Želimo li vratiti istom mjerom? Smatramo li da pravda zahtijeva da se nepravde drugih moraju javno razotkriti i kazniti? S druge strane, je li ljubav koja ispunjava naše srce potpuno nalik ljubavi Učiteljevoj da smo spremni odreći se zahtjeva stroge pravde i, ne tražeći svoje, položiti svoje živote u interesu svih, čak i onih koji su nam nanijeli zlo?

Glavna motivirajuća snaga grijeha je sebičnost. Stoga, dok nastojimo očistiti svoja srca od kvasca grijeha kako bismo mogli prihvatljivo sudjelovati u Misi večere Gospodnje, dobro je uzeti u obzir u kojoj mjeri su naše misli, riječi i djela potaknute vlastitim interesom, a ne željom da spoznaju i vrše

Očevu volju. Osobni interes se može manifestirati na različite načine. Na primjer, to može biti želja za udobnošću, zadovoljstvom, zdravljem, bogatstvom, vlastitim putem ili ambicijom. Ako prepoznamo takva područja slabosti, nema boljeg trenutka da se ponovno posvetimo vršenju Božje volje nego kada se prisjećamo smrti Isusa, našeg Otkupitelja. Pritom trebamo biti u potpunosti svjesni činjenice da ćemo, odbacivanjem vlastitih interesa i provođenjem Božje volje, i mi, poput Isusa, biti vođeni putevima služenja i žrtvovanja u korist drugih.

KRUH I ČAŠA

Isus i njegovi učenici bili su okupljeni u “gornjoj sobi” da blaguju pashu. Očigledno je na kraju toga Učitelj uzeo nešto od beskvasnog kruha i nešto od ploda vinove loze što je ostalo i ustanovio Misu večere Gospodnje. (Luka 22: 7-15; Matej 26: 26-29) I dok su blagovali, uze Isus kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i reče: “Ovo je tijelo moje – za vas. Ovo činite meni na spomen!” (1.Korinćanima 11: 24) Učitelj je htio reći da ovaj kruh simbolički predstavlja njegovo tijelo, a jedući ga učenici su govorili da su sebi rado prisvajali život koji im je omogućen žrtvom Isusove ljudskosti.

Ranije u svojoj zemaljskoj službi, Isus je rekao: “Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni.” Zatim je dodao: “Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu.” Učenicima je bilo vrlo teško shvatiti značenje ovih riječi i govorili su među sobom: “Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati?”—Ivan 6: 54-56, 60.

Kad je Isus primijetio poteškoće s kojima su se učenici susreli, ponudio je riječ objašnjenja. “Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i život su.” (vs. 63) Ovo je bio Isusov način na koji je objasnio da nije mislio kako učenici trebaju doslovno jesti njegovo tijelo i doslovno piti njegovu krv, jer to, kaže, “ne koristi ništa”. Umjesto toga, njegovo objašnjenje ukazuje da je način na koji njegovi sljedbenici jedu njegovo tijelo i piju njegovu krv poslušnost njegovim životvornim riječima. Poslušnost Isusovim riječima znači prepoznavanje naše vlastite nesavršenosti i nužnosti njegova otkupiteljskog djela za nas. Nadalje, to podrazumijeva potpunu predanost vršenju Božje volje, što znači da ćemo prihvatiti poziv da se odrekemo sebe, uzmemo svoj križ i slijedimo Isusa.—Matej 16: 24

Poslušnost Učiteljevim riječima, kojima sebi prisvajamo njegovo slomljeno tijelo i prolivenu krv, znači da ćemo, poput njega, biti spremni položiti svoje živote u služenju i žrtvi. (Rimljanima 12: 1) Ovo je jedini uvjet pod kojim svatko može primiti život tijekom sadašnjeg Evandeoskog doba. Isus je to mislio kada je rekao: “Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga.”—Matej 16: 25

Ovo je bio Učiteljev način izražavanja misli koju je kasnije objasnio apostol Pavao kada je rekao da imamo privilegiju biti kršteni u Isusovu smrt—“u smrt smo njegovu kršteni”. Ako smo doista s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj, očito ćemo srasti i “po sličnosti njegovu uskrsnuću”. Umiremo s njim da bismo živjeli s njim. S njim trpimo da bismo s njime kraljevali.—Rimljanima 6: 3-5; 2.Timoteju

2: 11, 12

Ovako gledano, jasno je da kada jedemo spomen obilježja beskvasnog kruha i ploda vinove loze, to simbolizira da u svoje ime prihvaćamo Božji dar. Osim toga, prepoznamo da je jedini ispravan odgovor na ovaj dar otkupljenja kroz Krista u sadašnje vrijeme naše predstavljanje Bogu u posvećenju, uzimanju križa i praćenju Učitelja u svim aspektima našeg života—mislima, riječima i djelom.

KRV NOVOG ZAVJETA

Kao što smo već primijetili, ujutro nakon smrti pashalnog janjeta u Egiptu, sav je Izrael bio izbačen. Ovo predstavlja oslobođenje cijelog čovječanstva od grijeha i smrti, koje slijedi nakon prelaska “crkveprvorođenih” tijekom noći ovog Evanđeoskog doba. Stoga je važno da, prisjećajući se Isusove smrti, imamo na umu da spasenje i uzvišenje klase “prvorođenih” nije dovršenje božanskog plana i cilja. Trebamo se sjetiti da Isusova smrt i uskrsnuće, kao i Crkve, koji dolaze u “prvom uskrsnuću”, vode do oslobođenja cijelog čovječanstva tijekom Božjeg kraljevstva. (1.Korinćanima 15: 20; Otkrivenje 20: 6) Apostol Pavao kaže: “Jer znamo: sve stvorenje zajedno uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada ... sa svom žudnjom iščekuje ovo objavljenje sinova Božjih.”—Rimljanima 8: 22, 19, međunarodna standardna verzija

Prilikom uspostavljanja Mise večere Gospodnje, Isus je podsjetio svoje učenike na odredbu ne samo za njih, nego i za cijeli svijet. O čaši koja je sadržavala plod vinove loze rekao je: “Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi.” (Luka 22: 20, Youngov doslovni

prijevod) Ovo je referenca na obećanje Novog saveza koji će biti sklopljen tijekom mesijanskog kraljevstva, pomoću kojeg se cijeli svijet tek treba pomiriti s Bogom.—Jeremija 31: 31-34; Djela apostolska 15: 14-17

Prikladno je da Isus kaže da čaša simbolizira krv Novog saveza. Činjenica da je sklapanje Novog saveza potrebno i da se treba postići Isusovom prolivenom krvlju implicira da su oni s kojima se treba sklopiti trenutno otuđeni od Boga. U vrijeme kada je Isus izgovorio ove riječi, i izraelski narod, kao i cijeli svijet, bili su otuđeni od Boga zbog grijeha. Isto vrijedi i danas. Jedini način na koji se kazna za grijeh može poništiti je kroz Kristovo otkupiteljsko djelo. Njegova krv stoga jamči buduće osnivanje ovog Novog saveza, po kojem Izrael i ljudi svih naroda mogu biti oporavljeni i blagoslovljeni.

Stoga razumijemo da Isusova krv ima dvostruku dobrobit. Prvo, ona je izvor života za Crkvu i ono što omogućuje njezinu prihvatljivu žrtvu tijekom sadašnjeg Evanđeoskog doba. Drugo, njegova krv je ta koja omogućuje blagoslove vječnog života koji će kasnije biti ponuđeni cijelom čovječanstvu. (1. Petrova 1: 18-20; 1.Ivanova 1: 7; Kološanima 1: 19, 20) Apostol Ivan ovo pojašnjava rekavši da je Isus “pomirnica za grijeha naše, i ne samo naše nego i svega svijeta.”—1.Ivanova 2: 2, Weymouth New Testament

Blagoslovljeni ćemo biti ako, kada budemo sudjelovali na Misi večere Gospodnje 2022. godine, imamo na umu ova nesebična stajališta. To je prije svega sjećanje na Božji dar ljubavi u ime cijelog čovječanstva. Također to je podsjećanje na veliku povlasticu nesebičnog sudjelovanja u službi i žrtvi

koju imamo u sadašnjem vremenu u Kristovoj službi, te u pripremi za djelo sljedećeg doba. Konačno, trebamo imati na umu da će kroz Isusovu žrtvu i Crkvu blagoslovi obnove konačno biti podijeljeni svijetu koji umire. Ukratko, obilježavamo ovu trostruku manifestaciju velikog načela božanske ljubavi. To je ona ljubav koju je sam Bog pokazao; ljubav koju je Isus dodatno obogatio; i ljubav koja bi trebala ispuniti naša srca. Ta ista božanska ljubav u konačnici će se očitovati u blagoslovu svih obitelji na zemlji.

Svi oni koji prepoznaju svoju potrebu za Kristovim otkupiteljskim djelom i koji su se potpuno posvetili vršenju Očeve volje, pozvani su sudjelovati na Misi večere Gospodnje. Oni bi, doista, trebali sudjelovati i tako obnoviti svoje zavjete posvećenja. Podsjetivši se na to, svatko treba iznova odlučiti biti vjeran, čak i u smrti. Stoga, “postojano trčimo u borbu koja je pred nama! Uprimo pogled u Početnika i Dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu te sjedi zdesna prijestolja Božjega.”—Hebrejima 12: 1, 2 ■

Kirova objava

***Ključni stih: “Tko je
god među vama od
svega njegova naroda,
Bog njegov bio s njim!
Neka ide u Jeruzalem
u Judeji i neka gradi
dom JAHVI, Bogu
Izraelovu, Bogu koji
stoluje u
Jeruzalemu.”
— Ezra 1: 3***

***Izabrani tekstovi:
Ezra 1: 1-11; 2: 64-70***

objavi proglas dajući slobodu židovskim zarobljenicima, uključujući odredbe za pokrivanje troškova njihova povratka i obnove hrama. Svi su Hebreji bili pozvani da doprinesu koliko mogu u tom pothvatu.—Ezra 1: 1-6).

Kako je Gospodin nadahnuo Kira da izda ovu objavu? Odgovor na ovo pitanje je da je prorok Danijel kratko vrijeme bio u bliskom kontaktu s kraljem Kirom i Bog ga je koristio da usmjeri kralja u ono što je trebao učiniti. Danijel je bio mladić kada je započelo sedamdeset godina zatočeništva i bio je pozvan u

SEDAMDESET GODINA

izraelskog zarobljeništva započelo je pod babilonskim kraljem Nabukodonozarom i nastavilo se nakon pada Babilona pod prevlast Medo-perzijskog Carstva. (Jeremija 25: 9-11; 2.Ljetopisa 36: 22, 23) Nakon što je prošlo sedamdeset godina, “nadahnu JAHVE perzijskoga kralja Kira,” da

službu babilonskog kralja Nabukodonozara. Nabukodonozara je naslijedio kralj Belšazar, iza kojeg je opet slijedio “Darije Medijac”, koji je postavio Danijela “nad cijelim kraljevstvom” kraljevstva. (Danijel 5: 30, 31; 6: 1-3) “Danijel je napredovao u Darijevoj vladavini i u vladavini Kira Perzijanca”, Darijeva nasljednika.—Danijel 6: 25-28

Tijekom prve godine Kirove vladavine, izdao je proglas o slobodi hebrejskim zarobljenicima, dopuštajući im da se vrate u Jeruzalem i, kako kaže naš Ključni stih, “izgrade dom JAHVI, Bogu Izraelovu”. Danijel je tijekom prve godine Kirove vladavine bio stariji čovjek. (Danijel 1: 21) Na kraju sedamdeset godina izraelskog zarobljeništva, Danijel je vjerno prenio svjedočanstvo novom kralju Kiru o ulozi koju je Bog osmislio u ostvarenju božanske nakane za povratak Izraela u njihovu zemlju.

Danijel je proučavao Jahvinu Riječ, uključujući Jeremijino proročanstvo o sedamdeset godina izraelskog ropstva. (Jeremija 25: 11, 12; 29: 10; Danijel 9: 2) Također je znao za Izaijino proročanstvo, zabilježeno gotovo 150 godina ranije, o Božjem korištenju Kira kao svog “pomazanika”—tj. božanski određenog da Hebrejima proglasi slobodu. Danijel je također bio svjestan da će Kir, kao Gospodinov pomazanik, biti “pastir”, simbolički rečeno, onaj koji će “izvršiti sve” što će Gospodin narediti. Danijel je znao da će to uključivati sve mjere za brigu i zaštitu Hebreja u vezi s njihovim povratkom u Jeruzalem i obnovom hrama.—Izaija 44: 28; 45: 1-4

Danijel je možda također ukazao Kiru na obavijest otkrivenu u Nabukodonozarovu snu, gdje su četiri uzastopne svjetske sile prikazane zlatom, srebrom, mjedom i željezom u velikoj, čovjekolikoj slici. (Dani-

jel 2: 31-38) U ovom snu, “zlatna glava” predstavljala je Babilonsko Carstvo. Ovo carstvo naslijedile su “prsa i ruke od srebra”, koje su predstavljale Medo-perzijsko carstvo, nad kojim je vladao Kir. Danijel je objasnio da je Kirovu ovlast za vladanje dao “Bog nebeski”, što je očito nadahnulo kralja da djeluje na takav način. Koliko bismo trebali biti zahvalni dok gledamo na prevladavajuću Božju providnost s obzirom na njegov izabrani narod, Izrael, i na one poput Kira, koji je bio odgovarajućeg karaktera da ga Jahve koristi na poseban način. ■

Obnovljeni Izraelski hram

Ključni stih: “A židovske su starješine nastavile uspješno graditi po nadahnuću proroka Hagaja i Zaharije, sina Adonova. Dovršili su gradnju po naredbi Boga Izraelova i po naredbi Kira i Darija i Artakserksa, kralja perzijskoga.” — Ezra 6: 14

***Izabrani tekstovi:
Ezra 6: 1-15***

njegove zidine. Posljedično, kralj je naredio da se sva obnova prekine.—vss. 17-24

Prošle su godine bez daljnjih radova na obnovi hrama. Tada je Bog podigao dva proroka, Hagaja i Zahariju, i preko njih “probudi duh Zerubabela”, namjesnika Jude, i “duh Jošue”, velikog svećenika, “i duh svemu ostalom narodu te oni dođoše i prionuše na posao u domu JAHVE nad vojskama, Boga svojega.”—Ezra 5: 1; 6: 14; Hagaj 1: 14

Neprijatelji Izraela ponovno su pokušali spri-

NEDUGO NAKON

smrti perzijskog kralja Kira, protivnici Židova poslali su pismo kralju Artakserksu, lažno optužujući Izraelce da su obnovili grad. (Ezra 4: 7-16) Zapravo, u to vrijeme Izraelci su obnavljali hram. Međutim, oštroumni neprijatelji Božjeg naroda naveli su kralja da povjeruje da se gradi grad i

ječiti radove, pitajući tko im je dopustio da nastave obnovu hrama. Židovski vođe odgovorili su da im je to dopustio njihov Bog i da je kralj Kir izdao zapovijed.—Ezra 5: 3-16

Poslano je pismo Dariju, sada kralju Perzije, [kralju poslije “Darija Medijca“ iz Danijela 5: 31], u kojem se tražilo da se izvrši istraga kako bi se otkrilo je li takva zapovijed izdana. Pretreseni su zapisi i pronađena je Kirova zapovijed. Darije je tada dao proglas: “Pustite neka taj dom Božji grade upravitelji i starješine židovske. Dom Božji treba sagraditi na njegovu prvotnom mjestu.”—Ezra 6: 1-7

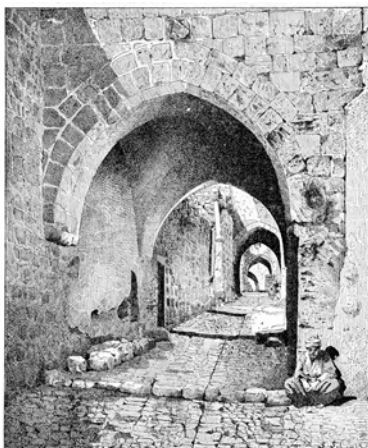
Kralj Darije je također zapovjedio da se prinose “žrtve paljenice Bogu neba: junci, ovnovi i jaganjci”, kao i “pšenica, sol, vino i ulje,” redovito “iz dana u dan bez prestanka: kako bi mogli prinostiti žrtve na ugodan miris Bogu neba, neka mole za život kralja i njegovih sinova.”—vss. 8-10

Kao rezultat ove povoljne Darijeve odluke i ohrabrujućih riječi Božjih proroka, Hagaja i Zaharije, obnova hrama je dovršena u šestoj godini Darijeve vladavine.—vss. 14, 15

Bilo je mnogo veselja kada je hram konačno bio dovršen i posvećen uz veliku svečanost. Hagaj, jedan od proroka koje je Bog koristio da nadahne ljude za nastavak i dovršetak obnove hrama, također je prorekao o još većem “domu”. Čitamo: “Jer ovako govori JAHVE nad vojskama: ‘Zamalo, i ja ću potresti ... sve narode, da dođe blago svih naroda, i slavom ću napunit’ ovaj dom’—kaže JAHVE.”—Hagaj 2: 6, 7

Pavao citira prethodne stihove i primjenjuje ih na sadašnje vrijeme velikog “potresa”, koje pri-

prema svijet za Mesijino kraljevstvo. (Hebrejima 12: 26-28) “Dom” za kojeg je Hagaj rekao da će ga Gospodin ispuniti svojom slavom simbolički je hram Božji, on je Krist i njegova crkva u slavi—duhovna razina kraljevstva. ■

Posvećeni Gospodinov dom

Ključni stih:

***“Izraelci—svećenici,
leviti i ostatak
povratnika iz
sužanjsva—radosno
posvetiše taj dom
Božji.”
— Ezra 6: 16***

***Izabrani tekstovi:
Ezra 6: 16-22***

PROŠLO JE GOTOVO

dvadeset godina otkako je Kir, kralj Perzije, izdao objavu da se Židovi vrate u svoju domovinu i obnove svoj hram koji je uništila babilonska vojska. Radovi na obnovi su sada obavljani i hram je dovršen. Da nije bilo Božje pomoći u osiguravanju vodstva

svećeniku Jošui i Zerubabelu, poglavaru Judinog plemena, kao i ohrabrenju proroka Hagaja i Zaharije, posao najvjerojatnije ne bi bio dovršen (Ezra 6: 14).

Slično tome, u bilo kojoj službi u kojoj bismo mogli služiti Gospodinu, sami po sebi nismo dovoljni da izvršimo zadatak. Mi, kao što je to činio Izrael, moramo tražiti od naših duhovnih vođa, Isusa i njegovih apostola, ohrabrenje i snagu da izvršimo djelo koje bi nebeski Otac htio da izvršimo. “Ne kao da smo sami sobom, kao od sebe, sposobni što pomisliti, nego naša je sposobnost od Boga.”—2.Korinćan-

ima 3: 5

Isto tako, u našim svakodnevnim životnim iskustvima, moramo se osloniti na Božju pomoć kroz molitvu i preklinjanje. “Pristupajmo dakle smjelo Prijestolju milosti da primimo milosrđe i milost nađemo za pomoć u pravi čas!” (Hebrejima 4: 16) Pavao je ovo uvidio u vlastitom životu. Kad je govorio o slabosti svoga vida, Gospodin ga je podsjetio: “Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje.”—2.Korinćanima 12: 7-9

Naš ključni stih pokazuje da su se svi Židovi koji su se vratili iz zarobljeništva pridružili posveti obnovljenog hrama. Događaj je bio prepun velike radosti, zahvale i odraz toga što su uspjeli postići uz Gospodnju pomoć. Kako je božanska providnost htjela, završetak i posvećenje hrama poklopili su se s prvim mjesecom židovske vjerske godine. Tako je kazano: “Povratnici iz sužanjstva slavili su Pashu četrnaestog dana prvoga mjeseca. ... I svetkovahu radosno Blagdan beskvasnih kruhova sedam dana: jer ih je JAHVE ispunio radošću i obratio prema njima srce asirskog kralja da ojača njihove ruke u radovima oko doma Boga, Boga Izraelova.”—Ezra 6: 19, 22

Sinovi Izraelovi su s radošću posvetili hram. Kao dio obreda, prinijeli su “kao žrtvu za grijehe svega Izraela dvanaest jaraca—prema broju plemena Izraelovih”, ukazujući da je svih dvanaest plemena bilo zastupljeno među vraćenim zarobljenicima.—vss. 16, 17

Današnji Božji ljudi, Kristovi sljedbenici, također se trebaju radovati posvećivanjem svojih života Nebeskom Ocu. O crkvi se govori kao o Božjem obi-

tavalištu, njegovom hramu. “Ne znate li? Hram ste Božji i Duh Božji prebiva u vama.” (1.Korinćanima 3: 16) Budući da smo u ovom simboličnom stanju “hrama”, trebali bismo neprestano slaviti Gospodina, sudjelujući u njegovoj istini, njegovom primjeru, njegovim riječima i njegovom karakteru. Izrael je održao sedmodnevnu gozbu—sedam je označavalo potpunost ili savršenstvo. Naša slavljenje Gospodina je svaki dan, a cijeli naš život predstavljen je kao potpuna sedmodnevna gozba na “beskvasnom” kruhu Istine.—1.Korinćanima 5: 8 ■

Sjeti se Gospodina Boga svojega

Ključni stih: “Čuvaj se da ne zaboraviš JAHVU, Boga svoga, zanemarujući njegove zapovijedi, njegove uredbe i njegove zakone koje ti danas dajem.” — 5.Mojsijeva 8: 11

***Izabrani tekstovi:
5.Mojsijeva 8: 1-11***

PONOVLJENI ZAKON (5.Mojsijeva) je jedna od najvažnijih knjiga Biblije. Iz nje su David i drugi proroci Staroga zavjeta crpili značajno nadahnuće, a naš Gospodin Isus i apostoli pozivali su se na njegove riječi. To je veliki sažetak Božjeg zakona.

U Knjizi Ponovljenog zakona zabilježeno je nekoliko javnih govora Mojsija, tog velikog Božjeg proroka, vođe Izraela i posrednika Saveza Zakona. Pisanje ove knjige moglo je biti postupno Mojsijevo djelo. Međutim, njezina objava izraelskom narodu očito je bila rezervirana do neposredno prije njegove smrti, kada će Izraelci uskoro prijeći preko rijeke Jordan pod vodstvom Jošue kako bi zauzeli obećanu zemlju. Jedan od ciljeva ove knjige bio je utisnuti Izraelcima važne lekcije iz njihove prošlosti i nadahnuti ih na poštovanje prema Bogu.

Preko Mojsija je Bog ušao u savez sa sinovima

Izraelovim, u skladu sa svojim obećanjem danom Abrahamu, njihovom ocu. Četiri stotine trideset godina nakon svojih obećanja Abrahamu, Jahve je pozvao Izraelce iz njihova ropstva u Egiptu i stvorio od njih narod u pustinji. (2.Mojsijeva 12: 40, 41) Bog im je predložio da će ih, ako se budu pridržavali njegovih zakona i odredbi, učiniti velikim narodom, iznad svih drugih naroda na zemlji. Ušli su u ovaj savez s Gospodinom i izjavili da će prihvatiti njegovo božansko uređenje, što će im dati priliku da u pravo vrijeme prenesu Božje blagoslove cijelom čovječanstvu.— 2.Mojsijeva 19: 3-8

Dok su se Izraelci spremali prijeći preko rijeke Jordan i ući u zemlju koju im je Bog obećao, Mojsije im je objasnio da nije dovoljno što su prihvatili uvjete Saveza Zakona i postali Gospodnji izabrani narod. Bog će ih “provjeravati” ili iskušavati. (5. Mojsijeva 8: 2) Mojsije je podsjetio ljude na svu Gospodinovu dobrotu za njihovu dobrobit i ponovio im zapovijedi i odredbe Zakona po kojima su se trebali rukovoditi. Također je dao svečana upozorenja o posljedicama zaboravljanja Boga i kršenja njihovog saveza.—vss. 3-20

Na sličan način, Bog sada provjerava crkvu, duhovni Izrael. (1.Korinćanima 3: 13) On propituje sve one koji su sklopili savez s njim jesu li u potpunosti predani vršenju njegove volje. Stoga se zapitajmo: je li naš život prvenstveno posvećen nama ili Bogu? Jesu li naši ciljevi uglavnom uspjeh u sadašnjem životu ili čast Božja i vršenje njegove volje? Na ove načine nas Nebeski Otac iskušava kako bismo odredili tko će se smatrati dostojnim kraljevati s Kristom u njegovu nadolazećem kraljevstvu.—Hebrejima 12: 6-11; Otkrivenje 3:21; 20: 6

Božje postupanje s nama nadilazi način na koji je postupao sa stvarnim Izraelom. Naša odgovornost je mnogo veća. Nebesko će kraljevstvo biti otvoreno samo za one koji će u srcu i u karakteru postati poput Učitelja. Potrebno je voljeti Boga svim svojim bićem - u mislima, riječima i djelima – i Nebeskome Ocu reći, baš kao što je to i Isus govorio: “Ne moja volja, nego tvoja neka bude!”—Luka 22: 42

2022 DATUM GOSPODINOVE VEČERE

Pravo vrijeme za godišnju proslavu Kristove zadušnice
bit će četvrtak, 14. travnja 2022., nakon zalaska sunca.

